

καλῶς καὶ ἐρευνῶντας στοχαστικὰ καὶ ἐπὶ/<sup>28</sup>μελητικὰ τῶν δύο μερ(ῶν) τὰς ὑποθέσεις, ἐκρίναμ(εν) καὶ ἀποφασίζομ(εν) /<sup>29</sup> παρὰ Π(ατρός), Υἱοῦ καὶ ἁγίου Πν(εύματος), τοῦ ἐνὸς μόνου Θεοῦ, καὶ κυροῦμ(εν) καὶ δηλοποιοῦμ(εν), /<sup>30</sup> ἡ προσήλωσις τῆς Εὐγενοῦς καὶ ἡ βεβαίωσις ὡς οἰκαιοθελῇ καὶ συμβιβαστικῇ τοῦ /<sup>31</sup> πα(πᾶ)-Κλή(μη) καὶ πατήρ του νὰ εἶν(αι) καὶ νὰ γροικᾶ(ται) αὐτὸ τὸ ἀμπέ(λι) τῆς ἐκκλησί(ας) καὶ τοῦ /<sup>32</sup> ἱερομονάχου Κουντουμᾶ ἕως τὸ[ν] ἅπαντα αἰῶνα εἰς μνημόσυνον αὐτῆς /<sup>33</sup> καὶ τῶν γεννητόρων τῆς καὶ διὰ βεβαίωσιν τῆς ἡμετέρας ἀποφάσεως γρά/<sup>34</sup>φεται ἰδίᾳ χειρὶ καὶ δίδεται τοῦ ἱερομονάχ(ου) Σεραφεῖμ Κουντουμᾶ /<sup>35</sup> καὶ τῆς ἐκκλησί(ας) εἰς ἐνδειξιν καὶ ἀσφάλειαν : 'αψα' - 'Ιουλί(ου) - ιγ' - Μύκον(ος) /<sup>36</sup> + ὁ Σίφνου Γαβριήλ

## 24

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1701 Αὐγούστου 23

## Διεκδίκηση κληρονομίας

1701 μηνὸς Αὐγούστου 23 Μύκονο.

/<sup>2</sup> Τὴν σήμερο οἱ πολλὰ ἐκλαμπροὶ ἀφέντες ἐπίτροποι, οἱ κάτωθεν /<sup>3</sup> γεγραμμένοι, ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασι τῆς διαφορᾶς γενομένης /<sup>4</sup> ἀνάμεσα ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ Τζαννῆς τῆς Ροδοῦσας, καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος /<sup>5</sup> ἡ μάννα του Ροδοῦσα καὶ ὁ μητρυός του Ἀιτώνης Ταμεραλίας, ἀφορμῇ /<sup>6</sup> διὰ ἓνα σπίτι ἀνώγι πού τὴν σήμερο κάθονται, τ'ὅποῖο σπίτι γροικᾶ/<sup>7</sup>ται πὼς ἦτονε τοῦ κιουροῦ του, καὶ διὰ τὰ πράματα πού τοῦ ἐδώσανε προυκὶ ἡ /<sup>8</sup> μάννα του καὶ ὁ μητρυός του, καὶ διὰ τοῦτο μὴ κáνοντας καλὰ ἀναμε/<sup>9</sup>σόν τως ἐνεφανιστήκανε ἐμπροστὰ εἰς τὴν ἄνωθεν δικαιοσύνη παρὸν καὶ τὰ /<sup>10</sup> δύο μέρη μιλῶντας πᾶσα τως δικαίωμα καὶ πρεντετζιὸ πού νὰ εἶχανε, καὶ /<sup>11</sup> ἡ ἄνω λεγομένη δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασι γροικῶ/<sup>12</sup>τας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρω, καὶ θεωρῶντας πὼς τὸ ἄνωθεν σπίτι /<sup>13</sup> νὰ ἦτονε τοῦ κιουροῦ τοῦ ἄνω λεγομένου Τζαννῆ [[νὰ ηνε]] ἀποφασίζομεν /<sup>14</sup> νὰ εἶναι τὸ ἄνωθεν σπίτι τὸ μισὸ ἐδικόν του καὶ τὸ ἄλλο μισὸ τοῦ ἀδελφοῦ του τοῦ Πέρρου /<sup>15</sup> μὲ τοῦτο νὰ κάθεται μεσ' τὸ ὅμοιο σπίτι ἡ ἄνω λεγομένη Ροδοῦσα μὲ τὸ /<sup>16</sup> ν υἱόν τῆς τὸν Πέρρο χρόνοι δύο. καὶ φινίροντας οἱ δύο χρόνοι νὰ εἶναι καὶ τῶ/<sup>17</sup>ν ἐδυονῶ ἀδελφιῶ. καὶ νὰ μὴν μπορῇ νὰ τὸ πουλήσῃ μητε τὸ ἓνα μέρος μὴ/<sup>18</sup>τε τὸ ἄλλο εἰσὲ ἄλλο πρόσωπο, μόνον νὰ τὸ παίρνῃ ἀπὸ τὰ δύο ἀδέλφια /<sup>19</sup> τὸ ἓνα. Πέρ διὰ τὰ πράματα καὶ εἴτε ἄλλο τοῦ ἐδώσανε διὰ προυκὶ του τόσο τό/<sup>20</sup>σο ὁ μητρυός του ὥσάν καὶ ἡ μάννα του, νὰ εἶναι δικά του, ἐπειδὴ καὶ νὰ τὸ /<sup>21</sup> μαρτυρῇ-σοῦνε πὼς τοῦ τὰ δώσανε μὲ τὸ θελημάτῳ καὶ ὡς καθὼς φαίνονται /<sup>22</sup> πὼς ἐπῆ-



ρεν καὶ τὸ χαράσι ἀπάνω του. Ἔτσι ἐκρίναν καὶ ποφάσισαν /<sup>23</sup> καὶ θέλουν ἀπογράψουν καὶ ὑποκάτωθεν :—

/<sup>24</sup>— Σπηλιώτης Σαντοριναῖος ἐπίτροπος βεβαιώνω τ' ἄνωθεν. /<sup>25</sup> Πειράκης Ματτέης ἐπίτροπος βεβαιώνω τ' ἄνωθεν.— /<sup>26</sup>— Ζωρτζέτος Σοφιανὸς ἐπίτροπος βεβαιώνω τ' ἄνωθε.

/<sup>27</sup> Ἰωάννης Χαδιεμένος καντζηλλιέρης

## 25

Γ Α Κ, Α' Λυτὰ Μυκόνου, β/6

1701 Αὐγούστου 29

### Διεκδίκηση ἀκινήτου

Εἰς δόξα Χριστοῦ. ἀμὴν. 1701 Αὐγούστου 29.

/<sup>2</sup> Τὴν σήμερο οἱ πολλὰ ἐκλαμπροὶ ἀφέντες ἐπίτροποι καὶ προκουραδόροι /<sup>3</sup> οἱ κάτωθεν ὑπογεγραμμενοὶ ἐρχόμενοι εἰς τὴν ἀκρόασι τῆς ἐξέφ/λησις τῆς διαφορᾶς γενομένης ἀναμεσόν ἀπὸ τὸ ἓνα μέρος ὁ Τζαννῆς /<sup>5</sup> τοῦ Σταμάτη Μαλτέζου καὶ ἡ συβία του ἡ Λασκαρίνα καὶ ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος /<sup>6</sup> ὁ παπᾶ Σεραφεῖμ Κουντουμᾶς καὶ ἡ μάννα του ἡ παπαδιά. Ἀφορμὴ διὰ ἔ/ναν ἀμπέλι τιποθεμένο εἰς τὴν ὑποθεσίᾳ Τρικολούζης τ' ὁποῖο ἀμπέλι /<sup>8</sup> ἠθέλει τῷ ταμένο ὁ ποτὲ Νικολὸς καὶ ὁ κύρις τῆς ἄνωθεν Λασκαρίνας, /<sup>9</sup> καθὼς φαίνεται εἰς τὸ προκοσύμφωνό της γραμμένο στοὺς 1690 Νοεμβρίου 3, /<sup>10</sup> καθὼς ἀκόμα ἐπρεζεντάρισεν ἡ ἄνωθεν Λασκαρίνα ἓνα στρουμέντο /<sup>11</sup> ἀγορὰ τοῦ ἀδελφοῦ της τοῦ ποτὲ Γιώργη παπᾶ Γιάκουμου γραμμένο στοὺς /<sup>12</sup> 1686 Ἀπριλίου 17 ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλο μέρος ὁ παπᾶ Σεραφεῖμ Κουντουμᾶς /<sup>13</sup> μᾶς ἐπρεζεντάρισεν μία ἀπόφασι καμωμένη ἀπὸ τὸν πα/νιερῶτατον ἀφέντη (δεσπότη) κύρ Γαβριὴλ γραμμένη στοὺς 1701 Ἰουλίου 5 /<sup>15</sup> καὶ πρεζεντάδα στὴν Καντζηλλαρία στ' ὅμοιο ἔτος Αὐγούστου 23, ἡ ὁ/ποία ἀπόφασι νομινάρει πὼς τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι τὸ τάζει ἡ Εὐγουννοῦ /<sup>17</sup> θυγατέρα τοῦ ποτὲ Νικολοῦ Μωραΐτη τὸ ἑμισό τοῦ βαπτιστοῦ Ἰωάννου /<sup>18</sup> καὶ (τὸ ἄλλο μισό) τοῦ παπᾶ Σεραφεῖμ, καὶ γυρεύγοντας ἡ ἄνωθεν δικαιοσύνη ἀπὸ /<sup>19</sup> δειξῇ νόμιμη ἀπὸ τὸν παπᾶ Σεραφεῖμ πὼς τὸ ἄνωθεν ἀμπέλι νὰ ἦτο /<sup>20</sup> νε προυκὶ τῆς ὁμοίας Βγενοῦς γῆ κανένα ἄλλο φῶς πὼς κατάγε/ται ἀπὸ τῆς ὁμοίας Βγενοῦς καὶ ἡβαλαμέ του διορία ἡμέρες τέσσερεις /<sup>22</sup> νὰ μᾶς ἀποδείξῃ ὡς ἄνωθεν, καὶ μὴ δείχνοντας καμμιᾶς λογῆς /<sup>23</sup> ἀπόδειξι παρεξῆ τὴν ἄνωθεν ἀπόφασι τοῦ κύρ Γαβριὴλ διὰ τοῦτο ἡ ἄ/νωθεν δικαιοσύνη καταλεπτῶς καὶ μὲ μεγάλη στόχασι γροικῶν/τας τὰ δικαιώματα τῶν ἀμφοτέρω καὶ συλλογίζοντας τὰ ὅσα ἐμίληα(αν) /<sup>26</sup> καὶ ἀπρεζεντάρανε, διὰ τοῦτο, τὰ ὄνομα τῆς ἀγίας Τριάδος κράζουν [[μεν]], /<sup>27</sup> κρίνουν καὶ ἀποφασίζουν καὶ κόβγουν τὴν ἄνω λεγο-